

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 25. října 2012 (26.10)
(OR. en)**

15390/12

**Inte rinstitucio nální spis:
2012/0298 (APP)**

**FISC 144
ECOFIN 871**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	25. října 2012
Č. dok. Komise:	COM(2012) 631 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: anglická verze - dokument Komise COM(2012) 631 final/2
všechny ostatní jazykové verze - dokument Komise COM(2012) 631 final

V Bruselu dne 25.10.2012
COM(2012) 631 final

2012/0298 (APP)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. ÚVOD

Dne 28. září 2011 přijala Komise návrh¹ směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES².

Právním základem navržené směrnice byl článek 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), neboť Komise navrhla ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících se zdanění finančních transakcí v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu pro transakce s finančními nástroji a zabránilo narušení hospodářské soutěže. Tento právní základ vyžaduje jednomyslnost v Radě na základě zvláštního legislativního postupu a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem.

Cílem návrhu bylo:

- harmonizovat právní předpisy o nepřímém zdanění finančních transakcí, což je potřebné k tomu, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu pro transakce s finančními nástroji a zabránilo narušení hospodářské soutěže mezi finančními nástroji, hospodářskými subjekty a trhy v celé Evropské unii, a zároveň
- zajistit, aby se finanční instituce spravedlivě a výrazně podílely na úhradě nákladů nedávné krize, a zajistit rovnoměrné zdanění tohoto sektoru ve srovnání s jinými sektory³ a
- vytvořit vhodné demotivující nástroje, které by odrazovaly od transakcí, jež nezvyšují účinnost finančních trhů, a doplnit tak regulační opatření, která mají zabránit budoucím krizím.

Již před propuknutím finanční a hospodářské krize vybíraly některé členské státy daně z finančních transakcí, ovšem pouze z některých. Několik dalších členských států se rozhodlo nebo oznámilo úmysl takovou daň zavést, rozšířit záběr své stávající daně z finančních transakcí a/nebo zvýšit daňové sazby tak, aby finanční instituce spravedlivě a výrazně přispěly k úhradě nákladů nedávné krize a ke konsolidaci veřejných rozpočtů.

V této souvislosti bylo v zájmu účinného fungování vnitřního trhu (zejména pro finanční služby) nezbytné zajistit, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže napříč hranicemi a mezi produkty a hospodářskými subjekty. K dosažení uvedených pozitivních účinků a zohlednění daňové neutrality byla nezbytná široce pojatá harmonizace, zejména proto, aby se vztahovala také na velmi mobilní produkty, jako jsou deriváty, a na mobilní aktéry a trhy.

V roce 2011 proto Komise předložila výše uvedený návrh směrnice o společném systému daně z finančních transakcí. Zmíněný návrh stanovil základní rysy tohoto společného systému

¹ KOM(2011) 594.

² Směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů.

³ V období od roku 2008 do roku 2012 těžily finanční instituce, a to přímo nebo nepřímo, ze záchranných a záručních operací (před)financovaných evropskými daňovými poplatníky. Tyto operace spolu se stagnací ekonomik, za níž stálo rozšíření nejistoty ohledně stability celého ekonomického a finančního systému, měly za následek zhoršení salda veřejných financí v celé Evropě. Většina finančních a pojišťovacích služeb je navíc osvobozena od DPH.

široce pojaté daně z finančních transakcí v EU, který se zaměřuje na dosažení těchto cílů. Byl koncipován tak, aby se minimalizovalo riziko přemístění.

Evropský parlament k němu přijal kladné stanovisko dne 23. května 2012⁴ a Hospodářský a sociální výbor dne 29. března 2012⁵. Kromě toho přijal dne 15. února 2012⁶ kladné stanovisko také Výbor regionů.

Návrh a jeho varianty byly intenzivně projednávány na zasedáních Rady, která byla zahájena za polského předsednictví⁷ a pokračovala ve zrychleném tempu za dánského předsednictví, ale kvůli zásadním a nepřeklenutelným rozdílům mezi členskými státy se pro něj nepodařilo získat požadovanou jednomyslnou podporu.

Na zasedáních Rady ve dnech 22. června a 10. července 2012 se ukázalo, že i nadále přetrvávají zásadní názorové rozdíly, pokud jde o potřebu vytvořit společný systém daně z finančních transakcí na úrovni EU, a že zásada harmonizovaného zdanění finančních transakcí si v Radě v blízké budoucnosti nezíská jednomyslnou podporu.

Z výše uvedeného vyplývá, že cílů společného systému daně z finančních transakcí, které byly projednávány v Radě na základě původního návrhu Komise, nemůže Unie jako celek v přiměřené lhůtě dosáhnout.

Za těchto okolností zaslalo jedenáct členských států (Belgie, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Rakousko, Portugalsko, Slovinsko a Slovensko) Komisi dopisy, došlé mezi 28. zářím a 23. říjnem 2012, s formální žádostí, v níž uvádí, že si přejí mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti zavedení společného systému daně z finančních transakcí a že by Komise měla Radě předložit příslušný návrh. Upřesnily, že jeho oblast působnosti a cíle by měly vycházet z návrhu směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí, který Komise předložila v září 2011. Kromě toho byla zejména zdůrazněna nutnost zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem, narušení trhu a převodům do oblastí s jiným právním řádem.

Tento návrh rozhodnutí Rady, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí, je odpovědí Komise na tyto žádosti o posílenou spolupráci.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD POSÍLENÉ SPOLUPRÁCE

Posílenou spolupráci upravuje článek 20 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a články 326 až 334 SFEU.

Tento návrh rozhodnutí Rady, předložený Komisí, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí, vychází z čl. 329 odst. 1 SFEU.

⁴ P7_TA-(2012)0217.

⁵ ECO/321 – CESE 818/2012 (Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 55).

⁶ CDR 332/2011 (Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 7).

⁷ Daň z finančních transakcí byla poprvé na pořadu jednání Rady pro hospodářské a finanční věci dne 8. listopadu 2011 a poté na třech následujících zasedáních v březnu, červnu a červenci 2012. Od prosince 2011 do června 2012 bylo tomuto tématu věnováno sedm zasedání Pracovní skupiny Rady pro daňové otázky (nepřímé zdanění).

3. PLÁNOVANÁ OPATŘENÍ K PROVÁDĚNÍ POSÍLENÉ SPOLUPRÁCE

Předkládaný návrh rozhodnutí Rady se týká povolení posílené spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí. V návaznosti na něj bude předložen návrh konkrétních opatření k provádění této posílené spolupráce – tj. vlastní návrh směrnice o společném systému daně z finančních transakcí. Tento návrh bude z velké části vycházet z původního návrhu Komise, pokud jde o jeho oblast působnosti a cíle.

4. POSOUZENÍ PRÁVNÍCH PODMÍNEK PRO POSÍLENOU SPOLUPRÁCI

4.1. Oblast uvedená ve Smlouvě

SFEU v čl. 329 odst. 1 stanoví, že posílená spolupráce může být navázána „v jedné z oblastí uvedených ve Smlouvách“. Tento požadavek je splněn.

Za prvé, společný systém daně z finančních transakcí, jak byl rozpracován v návrhu Komise a projednáván v Radě, je upraven ve Smlouvách, a to jako příklad harmonizované nepřímé daně ve smyslu článku 113 SFEU. Podle tohoto ustanovení může Rada přijmout ustanovení, která jsou – stejně jako navržené a projednávány společný systém – nezbytná k tomu, aby se zajistilo fungování vnitřního trhu a zabránilo narušení hospodářské soutěže.

Za druhé, společný systém daně z finančních transakcí v navrhované podobě je dostatečně široký, aby mohl být považován za „oblast“ upravenou ve Smlouvách, v níž může být navázána posílená spolupráce. Základní rámec by harmonizoval strukturu daně a stanovil její minimální sazby. Rovněž by rozdělil práva na zdanění mezi členské státy, zejména s cílem zabránit dvojímu zdanění či dvojímu nezdanění, harmonizoval daňovou povinnost a určil dlužníky daně. A obsahoval by také různé prvky, které mají zajistit, aby byla daň ve všech členských státech účinně vybírána.

SEU v čl. 20 odst. 1 stanoví, že posílená spolupráce může být navázána pouze „v rámci nevýlučné pravomoci Unie“. Pravomoc svěřená článkem 113 SFEU se týká vytvoření a fungování vnitřního trhu, což je sdílená, tj. nevýlučná pravomoc (článek 3 a čl. 4 odst. 2 SFEU).

4.2. Rozhodnutí o povolení jako poslední prostředek a podmínka účasti nejméně devíti členských států

SEU v čl. 20 odst. 2 stanoví, že rozhodnutí o povolení posílené spolupráce může Rada přijmout až jako poslední prostředek, pokud shledá, že cílů této spolupráce nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě Unii jako celkem, a za podmínky, že se jí účastní nejméně devět členských států.

Již na zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci dne 8. listopadu 2011, na kterém se o tomto tématu poprvé hovořilo, některé členské státy prohlásily, že se staví proti jakémukoli společnému systému daně z finančních transakcí na úrovni Evropské unie, pokud nebude podobná daň zavedena celosvětově. V této fázi jeden členský stát navrhl, aby se o návrhu hlasovalo s cílem vyhnout se budoucí diskusi o harmonizované dani z finančních transakcí na evropské úrovni.

V průběhu sedmi zasedání Pracovní skupiny Rady pro daňové otázky (nepřímé daně) na téma daně z finančních transakcí, nejprve za polského a poté za dánského předsednictví, byla

předložena, rozebírána a projednávána rovněž řada alternativních návrhů vycházejících z návrhu Komise. Ukázalo se však, že jednomyslné shody na společném systému daně z finančních transakcí, ať už v intencích návrhu Komise nebo jakékoli jeho varianty, nemohou všechny členské státy dosáhnout.

Na zasedání Rady dne 22. června 2012 členské státy, které se proti společnému systému daně z finančních transakcí stavěly již v dřívějších fázích, znovu potvrdily svůj postoj. Za těchto okolností několik jiných členských států vyjádřilo svůj úmysl požádat o povolení k navázání posílené spolupráce v souladu s článkem 20 SEU a článkem 329 SFEU. Někteří odpůrci společného systému daně z finančních transakcí (v jakékoli podobě) uvedli, že by nebránili posílené spolupráci v této otázce, pokud budou splněny všechny nezbytné předpoklady.

Vzhledem k vyjádřeným názorům dospělo (dánské) předsednictví na tomtéž zasedání k závěru, že podpora daně z finančních transakcí, jak ji navrhla Komise, nebyla jednomyslná. Předsednictví rovněž konstatovalo, že se značný počet delegací vyslovil pro zvážení posílené spolupráce.

Evropská rada na svém zasedání dne 28. června 2012 prohlásila: „*[J]ak bylo konstatováno na zasedání Rady dne 22. června 2012, návrh týkající se daně z finančních transakcí Rada v přiměřené době nepřijme. Několik členských států proto podá žádost o posílenou spolupráci v této oblasti, tak aby mohla být přijata do prosince roku 2012.*“

Na zasedání Rady dne 10. července 2012 (tehdejší kyperské) předsednictví připomnělo diskuse vedené na zasedání Rady dne 22. června 2012 a výše uvedené závěry Evropské rady. Vzalo na vědomí, že návrh o dani z finančních transakcí projednávaný za dánského předsednictví nemá jednomyslnou podporu. Dospělo k závěru, že i nadále přetrvávají zásadní názorové rozdíly, pokud jde o potřebu vytvořit společný systém daně z finančních transakcí na úrovni EU, a že zásada harmonizovaného zdanění finančních transakcí si v Radě v blízké budoucnosti jednomyslnou podporu nezíská. Konstatovalo, že se značný počet členských států vyslovil pro zvážení posílené spolupráce, díky níž by mohl omezený počet členských států v této oblasti spolupracovat nejprve jen mezi sebou.

Z výše uvedeného vyplývá, že cílů společného systému daně z finančních transakcí, jak jej navrhla Komise a projednala Rada, nemůže Unie jako celek v přiměřené lhůtě dosáhnout. Posledním prostředkem k dosažení pokroku v této záležitosti v rámci Smlouvy by tedy byla posílená spolupráce v souladu s článkem 20 SEU a článkem 329 SFEU.

Za těchto okolností zaslalo jedenáct členských států (Belgie, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Rakousko, Portugalsko, Slovinsko a Slovensko) Komisi formální žádost, v níž uvádí, že si přejí mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti zavedení společného systému daně z finančních transakcí a že by Komise měla Radě předložit příslušný návrh.

4.3. Podpora cílů Unie, ochrana jejích zájmů a posílení procesu její integrace

Vytvoření vnitřního trhu je jedním ze základních cílů Unie, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 3 SEU. Zavedení společného systému daně z finančních transakcí by k prosazování tohoto cíle přispělo, neboť kapitálové trhy dnes mají významný mezinárodní rozměr a zásadní rozdíly ve zdanění v této oblasti by s sebou nesly značné narušení hospodářské soutěže a stály by v cestě zavedení skutečného vnitřního trhu s produkty, na které se vztahuje.

Harmonizace právních předpisů týkajících se různých nepřímých daní slouží v souladu s článkem 113 SFEU k „vytvoření a fungování vnitřního trhu“ a „zabránění narušení hospodářské soutěže“.

Souběžná existence různých vnitrostátních forem daně z finančních transakcí, kterou v současnosti uplatňuje nebo bude v dohledné budoucnosti pravděpodobně uplatňovat řada členských států, vede k roztržitosti trhu. To zase vede k narušení hospodářské soutěže z důvodu daňové arbitráže, odklonu obchodu, a to mezi produkty i geografickými oblastmi, pobídek pro hospodářské subjekty, aby se zdanění vyhnuly prostřednictvím operací s nízkou hospodářskou hodnotou, jakož i dodatečných nákladů, které jim vznikají kvůli složitosti dané situace. Tyto problémy se začínají projevovat již nyní, a pokud se nepřistoupí k harmonizaci, budou se dále stupňovat. To je v rozporu s cílem Unie zajistit řádně fungující vnitřní trh, nehledě na negativní dopad na daňové příjmy.

To je důležité zejména ve finančním sektoru, kde jsou daňové základny ze své povahy vysoce mobilní a rozhodování často závisí na úrovni transakčních nákladů (které zahrnují daně) a kde je riziko přemístění motivovaného úsporou nákladů velmi vysoké.

Původní návrh Komise, předložený na základě článku 113 SFEU, se na řešení uvedených otázek zaměřoval. Cíl vytvořit skutečný vnitřní trh a zlepšit jeho fungování je v rámci požadované posílené spolupráce, tj. mezi menším počtem členských států, ze své podstaty stejně důležitý.

Na začátku bude bezprostřední přínos posílené spolupráce pro vnitřní trh nutně geograficky omezen na zapojené členské státy. Jelikož však tato spolupráce musí být „kdykoli otevřena všem členským státům“ (čl. 20 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta SEU), její místní působnost se může s případným přistoupením dalších členských států odpovídajícím způsobem rozšiřovat.

Z výhod, které to přinese pro vnitřní trh z hlediska snížení nákladů způsobených složitostí, budou navíc těžit i orgány členských států, které se původně nezapojily. Jejich finanční transakce, na něž se bude vztahovat posílená spolupráce, budou podléhat jednotnému společnému systému, a nikoli množství různých vnitrostátních pravidel.

Požadovaná posílená spolupráce by tak podporovala cíle Unie, chránila její zájmy a posilovala proces integrace.

4.4. Soulad se Smlouvami a právem Unie

Podle čl. 326 prvního pododstavce SFEU musí být posílená spolupráce v souladu se Smlouvami a právem Unie. Při vytváření společného harmonizovaného systému daně z finančních transakcí tak musí posílená spolupráce být v souladu se stávajícím *acquis* v této oblasti.

V současné době existuje pouze jeden právní akt Unie týkající se zdanění finančních transakcí: směrnice Rady 2008/7/ES⁸. Tato směrnice zejména v čl. 5 odst. 2 stanoví, že nesmí být uložena žádná nepřímá daň jakékoli formy na vydání některých cenných papírů (operace s těmito cennými papíry na primárním trhu). Nehledě na tento zákaz však směrnice v čl. 6 odst. 1 písm. a) členským státům EU umožňuje, aby zdanily převod cenných papírů (operace na sekundárním trhu). Z toho vyplývá, že daň může být uložena na převod cenných papírů, ale

⁸ Směrnice Rady 2008/7/ES o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 11).

nikoli na vydání finančních nástrojů, na něž se vztahuje čl. 5 odst. 2 směrnice 2008/7/ES⁹, ani na jejich nabytí prvním držitelem.

Případná směrnice Rady, která stanoví prováděcí opatření k posílené spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí, bude muset zohlednit ustanovení směrnice Rady 2008/7/ES, aby se obě směrnice nedostaly do rozporu.

4.5. Zákaz narušení vnitřního trhu a hospodářské, sociální a územní soudržnosti; zákaz vytváření překážek nebo diskriminace v obchodu; nenarušování hospodářské soutěže

4.5.1. Posílená spolupráce nesmí narušovat vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost

SFEU v čl. 326 druhém pododstavci stanoví, že posílená spolupráce nesmí narušovat vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost.

Posílená spolupráce by ve stávajícím kontextu nebyla v rozporu s požadavkem, že tato spolupráce nesmí narušovat vnitřní trh. Harmonizace daně z finančních transakcí na území skupiny členských států (oblast s jednotnou úpravou této daně) by přispěla k lepšímu fungování vnitřního trhu, ačkoliv by z toho plynoucích výhod nemohlo bezprostředně a plně požívat všech 27 členských států¹⁰. Riziko roztržštění vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže se v oblasti s jednotnou úpravou daně z finančních transakcí v rámci posílené spolupráce nejprve sníží a/nebo bude zcela eliminováno. Oproti situaci, kdy by taková spolupráce neexistovala, by se fungování vnitřního trhu na úrovni 27 členských států zlepšilo, a nikoli narušilo.

Kromě toho budou mít ze zjednodušení, které plyne z harmonizovaného systému uplatňovaného všemi zúčastněnými členskými státy, prospěch i finanční subjekty ze států mimo oblast s jednotnou úpravou daně, na rozdíl od situace, kdy by v jednotlivých státech existovaly odlišné neharmonizované systémy této daně.

Z obdobných důvodů by zamýšlená posílená spolupráce neměla negativní vliv ani na hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Nic nenasvědčuje tomu, že by posílená spolupráce zaměřená na přijetí harmonizačních ustanovení o dani z finančních transakcí vedla ke znatelným rozdílům v hospodářském nebo sociálním rozvoji mezi zapojenými a nezapojenými členskými státy. Neměla by ani negativní vliv na hospodářský a sociální rozvoj chudších nebo geograficky odlehlejších regionů Evropské unie. V této souvislosti lze poznamenat, že členské státy žádající o posílenou spolupráci vykazují podstatné rozdíly, jak co do jejich hospodářského výkonu, tak jejich polohy v rámci Unie.

4.5.2. Posílená spolupráce nesmí vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy, ani mezi nimi vyvolávat narušení hospodářské soutěže

SFEU také v čl. 326 druhém pododstavci stanoví, že posílená spolupráce nesmí vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy, ani mezi nimi vyvolávat narušení hospodářské soutěže.

⁹ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. října 2009, C-569/07, body 32–35, citující rozsudek ve věci C-415/02 (Úř. věst. C 282, 21.11.2009, s. 6).

¹⁰ Viz bod 4.3 výše.

Komise se domnívá, že tento požadavek je splněn, a to z následujících důvodů.

Podmínky harmonizovaného systému daně z finančních transakcí v rámci posílené spolupráce by se konzistentně uplatňovaly na všechny dotčené finanční instituce a transakce v souladu s objektivními kritérii a zejména s uvedenými geografickými hraničními určovatelí.

Pouhá souběžná existence právního systému harmonizované daně z finančních transakcí, uplatňovaného v zúčastněných členských státech, a právních systémů nezúčastněných členských států nemůže být navíc sama o sobě považována za překážku, diskriminaci nebo narušení hospodářské soutěže. Bez posílené spolupráce by vedle sebe existoval ještě větší počet právních systémů. Z tohoto pohledu naopak zamýšlená posílená spolupráce snižuje možnost narušení hospodářské soutěže, zejména pokud jde o narušení prostřednictvím nezdanění nebo dvojího zdanění.

4.6. Zachování práv, pravomocí a povinností nezúčastněných členských států

Článek 327 SFEU stanoví, že každá posílená spolupráce musí zachovávat pravomoci, práva a povinnosti členských států, které se jí neúčastní.

Posílená spolupráce v oblasti společného systému daně z finančních transakcí by byla v souladu i s tímto požadavkem.

Uvedený systém by nezapojeným členským státům nijak nebránil, aby zachovaly nebo zavedly daň z finančních transakcí na základě neharmonizovaných vnitrostátních předpisů, za předpokladu, že dodrží závazky vyplývající z práva Unie, které jsou tak jako tak použitelné.

Společný systém daně z finančních transakcí by navíc přisuzoval práva na zdanění zúčastněným členským státům pouze na základě vhodných hraničních určovatelů.

5. Celkové závěry

Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že všechny právní podmínky pro posílenou spolupráci stanovené Smlouvami jsou splněny, pokud právní předpis k provedení této posílené spolupráce bude v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice Rady 2008/7/ES.

Komise se rovněž domnívá, že je vhodné posílenou spolupráci povolit a že pro to nastal příhodný okamžik.

Nedávná globální hospodářská a finanční krize vážně postihla ekonomiky a veřejné finance v EU. Krizi z velké části způsobil finanční sektor, ale náklady nesly vlády a evropští občané obecně. Za poslední dvě desetiletí se finanční odvětví těšilo vysoké ziskovosti, za kterou možná částečně vděčí (implicitní nebo explicitní) bezpečnostní síti zajišťované státy, spolu s bankovní regulací a osvobozením od DPH.

Za těchto okolností začaly některé členské státy zavádět další formy zdanění finančního sektoru, zatímco jiné členské státy již uplatňovaly zvláštní daňové režimy pro finanční operace.

Současná situace má tyto nežádoucí důsledky:

- roztržitost daňové úpravy na vnitřním trhu pro finanční služby (vzhledem k tomu, že je zaváděno stále více nekoordinovaných vnitrostátních daňových opatření), která může vést k narušení hospodářské soutěže mezi finančními nástroji, subjekty a trhy v celé Evropské unii a dvojímu zdanění či dvojímu nezdanění;

- finanční instituce se nepodílejí spravedlivě a výrazně na úhradě nákladů nedávné krize a není zajištěno rovnoměrné zdanění tohoto sektoru ve srovnání s jinými sektory;

- daňová politika nepřispívá k tomu, aby odrazovala od transakcí, které nezvyšují účinnost finančních trhů, ani nedoplňuje regulační opatření, které mají zabránit budoucím krizím; tyto transakce by přitom mohly pouze odčerpávat prostředky z nefinančního sektoru ekonomiky do finančních institucí, a vést tak k nadměrnému investování do činností, které nezvyšují blahobyt.

Zavedení společného systému daně z finančních transakcí v dostatečném počtu členských států by u finančních transakcí, jichž se posílená spolupráce týká, okamžitě přineslo konkrétní výhody ve všech třech uvedených bodech. V souvislosti s těmito body by se zlepšilo postavení zúčastněných členských států, pokud jde o riziko přesunu, daňové příjmy, účinnost finančního trhu a zamezení dvojího zdanění nebo nezdanění. Právní předpisy a politika ostatních členských států v této oblasti by nebyly ovlivněny. Hospodářské subjekty z těchto nezapojených členských států by naopak mohly těžit z menší fragmentace vnitřního trhu (viz výše). Díky systému, který by se podobal původnímu návrhu Komise, by bylo možné zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem, narušení trhu a převodům do oblastí s jiným právním řádem.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 329 odst. 1 této smlouvy,
s ohledem na žádosti Belgie, Německa, Estonska, Řecka, Španělska, Francie, Itálie, Rakouska, Portugalska, Slovinska a Slovenska,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu¹¹,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii vytváří Unie vnitřní trh.
- (2) Podle článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie přijme Rada ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících se daní z obratu, spotřebních daní a jiných nepřímých daní v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže.
- (3) V roce 2011 Komise konstatovala, že na všech úrovních probíhá diskuse o dalším zdanění finančního sektoru. Tato diskuse pramení z přání, aby se finanční sektor spravedlivě a podstatně podílel na nákladech krize a aby byl do budoucna zdaněn spravedlivě ve srovnání s ostatními sektory, aby byly finanční instituce demotivovány od nadměrně rizikových činností, aby se doplnila regulační opatření zaměřená na předcházení budoucím krizím a vytvořily dodatečné příjmy pro veřejné rozpočty nebo pro zvláštní účely.
- (4) V tomto kontextu přijala Komise návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES¹². Hlavním cílem uvedeného návrhu bylo zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zabránit narušení hospodářské soutěže.
- (5) Na zasedání Rady dne 22. června 2012 se ukázalo, že společný systém daně z finančních transakcí, jak jej navrhla Komise, nemá jednomyslnou podporu. Evropská rada dospěla dne 29. června 2012 k závěru, že navrženou směrnicí Rada v přiměřené době nepřijme. Na zasedání Rady dne 10. července 2012 bylo konstatováno, že i

¹¹ Úř. věst. C ..., ..., s.

¹² KOM(2011) 594 v konečném znění ze dne 28. září 2011.

nadále přetrvávají zásadní názorové rozdíly, pokud jde o potřebu vytvořit společný systém daně z finančních transakcí na úrovni Unie, a potvrdilo se, že zásada harmonizovaného zdanění finančních transakcí si v Radě v blízké budoucnosti nezíská jednomyslnou podporu.

- (6) Za těchto okolností zaslalo jedenáct členských států, jmenovitě Belgie, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Rakousko, Portugalsko, Slovinsko a Slovensko, Komisi dopisy, došlé mezi 28. zářím a 23. říjnem 2012, s žádostí, v níž uvádí, že si přejí mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí. Tyto členské státy požádaly, aby oblast působnosti a cíle posílené spolupráce vycházely z návrhu směrnice, který Komise předložila dne 28. září 2011. Kromě toho byla zejména zdůrazněna nutnost zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem, narušení trhu a převodům do oblastí s jiným právním řádem.
- (7) Posílená spolupráce by měla stanovit potřebný právní rámec pro zavedení společného systému daně z finančních transakcí v zúčastněných členských státech a zajistit, aby tato daň byla v základních rysech harmonizována. Mělo by se tak co nejvíce zamezit pobídkám pro daňovou arbitráž, narušení alokace mezi finančními trhy, možnostem dvojího zdanění či nezdanění a také vyhýbání se daňovým povinnostem.
- (8) Podmínky stanovené v článku 20 Smlouvy o Evropské unii a v člancích 326 a 329 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou splněny.
- (9) Na zasedání Rady dne 29. června 2012 bylo konstatováno a dne 10. července 2012 potvrzeno, že cíle přijmout společný systém daně z finančních transakcí nemůže Unie jako celek v přiměřené lhůtě dosáhnout. Je tak splněn požadavek stanovený v čl. 20 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, podle kterého lze posílenou spolupráci navázat až jako poslední prostředek.
- (10) Věcná oblast, v níž by se posílená spolupráce uskutečnila, tj. zavedení společného systému daně z finančních transakcí v rámci Unie, je oblast uvedená v článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie, a tedy ve Smlouvách.
- (11) Cílem posílené spolupráce v oblasti zavedení společného systému daně z finančních transakcí je zajistit řádné fungování vnitřního trhu. Díky spolupráci tohoto rozsahu nedochází k souběžnému uplatňování odlišných systémů v jednotlivých státech a tedy k nežádoucí roztržitosti trhu, ani k problémům z toho plynoucím, tedy k narušení hospodářské soutěže, odklonu obchodu, a to mezi produkty, hospodářskými subjekty i geografickými oblastmi a k pobídkám pro hospodářské subjekty, aby se zdanění vyhnuly prostřednictvím operací s nízkou hospodářskou hodnotou. Tyto otázky jsou v předmětné oblasti zvláště důležité, neboť ta se vyznačuje vysoce mobilní daňovou základnou. Zamýšlená spolupráce tak v souladu s čl. 20 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii podporuje cíle Unie, chrání její zájmy a posiluje její proces integrace.
- (12) Zavedení společného harmonizovaného systému daně z finančních transakcí nepatří mezi oblasti výlučné pravomoci Unie uvedené v čl. 3 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie. Jelikož tento systém v souladu s článkem 113 Smlouvy o fungování Evropské unie slouží fungování vnitřního trhu, patří mezi sdílené pravomoci Unie ve smyslu článku 4 Smlouvy o fungování Evropské unie, a tedy do nevýlučné pravomoci Unie.

- (13) Posílená spolupráce v této oblasti je v souladu se Smlouvami a právem Unie, jak vyžaduje čl. 326 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie. V souladu s čl. 326 odst. 2 uvedené smlouvy nebude tato spolupráce narušovat vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost a nebude vytvářet překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy, ani mezi nimi vyvolávat narušení hospodářské soutěže.
- (14) Posílená spolupráce v dané oblasti zachovává pravomoci, práva a povinnosti nezúčastněných členských států, jak vyžaduje článek 327 Smlouvy o fungování Evropské unie. Uvedený systém by nezúčastněným členským státům nijak nebránil, aby zachovaly nebo zavedly daň z finančních transakcí na základě neharmonizovaných vnitrostátních předpisů. Společný systém daně z finančních transakcí by přisuzoval práva na zdanění zúčastněným členským státům pouze na základě vhodných hraničních určovatelů.
- (15) S výhradou dodržení všech podmínek účasti stanovených v tomto rozhodnutí je posílená spolupráce v oblasti uvedené v tomto rozhodnutí kdykoli otevřena všem členským státům, které projeví ochotu dodržovat akty již přijaté v jejím rámci, jak stanoví článek 328 Smlouvy o fungování Evropské unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Belgii, Německu, Estonsku, Řecku, Španělsku, Francii, Itálii, Rakousku, Portugalsku, Slovinsku a Slovensku se povoluje navázat mezi sebou posílenou spolupráci v oblasti zavedení společného systému daně z finančních transakcí při použití příslušných ustanovení Smluv.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*